

ÎNCHEIERE

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Țurcanu Gheorghe,
în cauza civilă la cererea înaintată de Țurcanu Gheorghe către Ciobanu
Constantin cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,
împotriva deciziei din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Țurcanu Gheorghe, fiind menținută hotărârea din
05 martie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni,

c o n s t a t ă:

La 23 mai 2019, Țurcanu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare în judecată
către Ciobanu Constantin cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, la 20 mai 2015, pârâtul
a luat cu împrumut de la el suma de 20 000 euro pe un termen de până la 20 mai
2016.

La 16 mai 2018, la cererea pârâtului termenul împrumutului a fost prelungit cu 6
luni, până la 16 noiembrie 2018.

Pentru împrumutul acordat, a fost întocmită o recipisă pe copia buletinului de
identitate al pârâtului.

Potrivit reclamantului, până la momentul adresării cu cerere de chemare în
judecată, pârâtul n-a restituit datoria, cu toate că a fost somat în repetate rânduri.

Reclamantul consideră că pârâtul, pentru întârzierea executării obligațiilor
asumate, trebuie să-i achite o dobândă de întârziere pentru perioada 20 mai 2016 –
15 mai 2018, care constituie suma de 6 967 euro, iar pentru perioada de grație de 6
luni, dobânda de întârziere constituie suma de 891 euro. Astfel, suma integrală a
dobânzii de întârziere constituie 7 858 euro.

Reieșind din cele expuse, reclamantul Țurcanu Gheorghe a solicitat încasarea de
la Ciobanu Constantin a datoriei în mărime de 20 000 euro, a dobânzii de întârziere

în mărime de 7 858 euro, a cheltuielilor de judecată, aplicarea sechestrului pe bunurile pârâtului în limita valorii acțiunii de 27 858 euro.

Prin hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respinsă cererea de apel depusă de Țurcanu Gheorghe, fiind menținută hotărârea din 05 martie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a susținut poziția primei instanțe potrivit căreia recipisa din 20 mai 2015, prelungită până la 16 noiembrie 2018, este lovită de nulitate absolută, pe motiv că contravine normelor imperative, care impun o conduită obligatorie, însă care nu a fost respectată la întocmirea acesteia; circumstanțele de fapt ale cauzei reflectă o situație diferită decât cea descrisă de Țurcanu Gheorghe; nu s-a confirmat faptul transmiterii lui Ciobanu Constantin a sumei de 20 000 euro, iar recipisa a fost eliberată de Ciobanu Constantin în alt scop decât cel indicat în însăși conținutul recipisei, fiind constatat caracterul fictiv la întocmirea acesteia.

La 16 martie 2021, Țurcanu Gheorghe a contestat cu un recurs prealabil decizia din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți. La 26 martie 2021, recurentul a depus un recurs motivat.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost invocate circumstanțe și motive similare celor din acțiune și cererea de apel, atrăgându-se atenția asupra faptului că instanțele inferioare au fost părținuitoare la soluționarea litigiului, au admis un șir de încălcări de procedură pe parcursul examinării litigiului, iar instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor formulate de către apelant.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 05 martie 2020 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 07 mai 2021, Ciobanu Constantin a depus referință la cererea de recurs, solicitând că aceasta să fie considerată inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Țurcanu Gheorghe este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 12 ianuarie 2021 și expediată participanților la proces la 24 martie 2021 (f.d. 241, vol. I), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul

declarat împotriva deciziei din 12 ianuarie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost înregistrat la 16 martie 2021 și completat la 26 martie 2021, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Țurcanu Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Țurcanu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru